

Recull de Premsa

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

Taula de contingut

Retorn puntual del Trio Barcelona El Punt Avui - 13/11/2018	3
LA IMAGEN DEL DÍA Los 50 del Trio Barcelona El Mundo de Catalunya - 13/11/2018	4
El Trio de Barcelona es retroba pels 50 anys de carrera dels germans Claret La Vanguardia - Catalán - 13/11/2018	5
El Trio de Barcelona torna per celebrar 50 anys de professió Ara - 13/11/2018	6
Vindicació del piano de Haydn El Periódico de Catalunya - Catalán - 13/11/2018	7
Correcte, formal La Vanguardia - Catalán - 13/11/2018	8
Dyango, al Palau de la Música el 20 de desembre Segre Catala - 13/11/2018	9
La nit de les roselles vermelles El Periódico de Catalunya - Catalán - 13/11/2018	10

Retorn puntual del Trio Barcelona

J.B.
BARCELONA

Els germans Claret es van adonar que el 2017 van celebrar els 50 anys com a músics professionals. El 1957 es van incorporar a l'Orquestra Ciutat de Barcelona, que, en aquella època, residia al Palau de la

Música. Al 1981, van fundar el Trio Barcelona amb Albert Attenelle al piano, que va estar actiu fins al 1994. Les obligacions dels Claret, principalment, van fer impossible la seva continuïtat. Des de divendres i fins al 24 de novembre, el Trio Barcelona programarà cinc actuacions per ce-

lebrar el mig segle de dedicació musical. Serà, forçosament, un retorn puntual, perquè les trajectòries mantenen el violoncel·lista Lluís Claret a Boston i el violinista Gerard Claret dirigint l'Orquestra d'Andorra. El 22 de novembre, l'actuació es programarà al Palau de la Mú-

Gerard i Lluís Claret amb Albert Attenelle, ahir al migdia, al Palau de la Música ■ PAU CORTINA/ACN

sica, que va ser on van anunciar que s'havia de desfer aquest trio, un dels primers grups de cambra catalans de l'època. Del 1994 a l'actualitat, Gerard Claret celebra que hi ha un panorama de conjunts de cambra molt més habitat.

El programa, que inclou *Trio núm. 7*, de Ludwig van Beethoven, i el *Trio núm. 1*, de Felix Mendelssohn, començarà aquest divendres al Teatre Auditori de Vic. Posteriorment, passarà per Sant Llorenç de Morunys i pel Palau. Tancaran cicle a Sant Cugat del Vallès i Andorra. ■

► 13 Noviembre, 2018

LA IMAGEN DEL DÍA

Los 50 del Trio Barcelona

El violinista Gerard Claret y el violoncelista Lluís Claret conmemoran en 2018 los 50 años de su carrera artística con la vuelta a los escenarios del Trio de Barcelona. La formación, en la que también estaba el pianista Albert Attenelle, ofrecerá un concierto en el Palau de la Música, el próximo día 22 de noviembre, una sala en la que dieron su último concierto y que consideran «la casa musical por excelencia». El Trio de Barcelona, que fue fundado en el año 1981 en un momento en el que no eran habituales en España este tipo de formaciones, perduró hasta 1994 y desde entonces sus componentes no habían vuelto a juntarse. En esta «mirada hacia atrás», ven un panorama musical muy distinto en Cataluña.

ENRIC FONCUBERTURA / EFE

► 13 Novembre, 2018

El Trio de Barcelona es retroba pels 50 anys de carrera dels germans Claret

El Palau acull una de les actuacions de l'històric trio que es va dissoldre fa 24 anys

M. CHAVARRÍA Barcelona

El Trio de Barcelona, que van fundar Lluís i Gerard Claret amb el pianista Albert Attenelle als anys vuitanta, es retroba aquesta setmana, un quart de segle després de la seva darrera actuació, per celebrar amb una minigira el mig segle de carrera artística dels germans Claret. Serà un ressorgiment puntual, ja que tots dos continuen en actiu amb les seves respectives trajectòries.

Així doncs, entre el 16 i el 24 de novembre, el Trio de Barcelona interpretarà dues obres emblemàtiques com són el *Primer trio* de Mendelssohn i l'*Arxiduc* de Beethoven. I ho faran a L'Atlàntida de Vic, a l'hotel Monegal de Sant Llorenç de Morunys, al Palau de la Música Catalana, al Teatre Auditori de Sant Cugat i finalment a l'església de Sant Serni de Canillo (Andorra).

“Quan amb el Lluís ens vam adonar que celebràvem mig segle als escenaris vam tenir un ensurt –explica Gerard Claret, el violinista i impulsor de l'Orquestra Nacional d'Andorra–. Què podíem fer? El nostre inici havia estat al Palau, quan amb 17 anys vàrem entrar a formar part de l'Orquestra Ciutat de Barcelona, de què feia un any que Ros Marbà era el titular”. La idea, doncs, era retrobar-se per actuar al Palau (Petit Palau, dia 22), que els ha rebut amb els braços oberts, però també tocar amb l'actual OBC, cosa que no ha estat possible per qüestions de calendari i perquè el repertori que proposaven –el doble concert de Brahms i el triple de Beethoven– ja l'interpretava aquestes temporades el conjunt de L'Auditori.

El Trio de Barcelona havia sorgit l'any 1981, en un context en què no hi havia grups de cambra a Catalunya, a diferència de l'actual panorama sorgit de l'impuls del Quartet Casals. “Nosaltres érem professors del Centre d'Estudis Musicals de Vallvidrera, i vàrem pensar: per què no fundem nosaltres una escola, i

ENRIC FONTCUBERTA / EFE

Gerard i Lluís Claret ahir amb el pianista Albert Attenelle, que manté activa l'Escola de Música de Barcelona

fem un trio?”, recorda l'excepcional violoncel·lista Lluís Claret, a qui han nomenat cap del departament de corda del prestigiós New England Conservatory de Boston, on ensenya des de fa tres anys, sense

“Ha estat un viatge en el temps, assajar a l'Escola de Música de Barcelona de nou; ens sentim una mica Rolling Stones”

haver abandonat el del Liceu.

Així va ser com va sorgir als vuitanta l'Escola de Música de Barcelona, on tots tres van ser durant més de vint anys i que encara avui dirigeix Attenelle: “Per allà va passar el

Josep Pons, per exemple, o es va iniciar l'Ignasi Cambra. I hi va estar assajant el mateix Sviatoslav Richter per tocar al Palau”. Allò va servir d'inspiració per fundar el Trio de Barcelona mentre es tirava endavant el Curs Internacional de Música de Vic. L'aportació d'aquell mític trio, que va estar en actiu 13 o 14 anys, no és poca cosa.

“El fet que fóssim un trio afavoria que alumnes nostres muntessin els seus grups de cambra”, diu Attenelle. “En aquella època els conservatoris no funcionaven gaire bé, hi havia molt per fer i nosaltres érem una alternativa –afegeix Gerard Claret–. Érem una cosa diferent; per primer cop hi havia professors en actiu. Fins aleshores el professorat era gent que ensenyava; vàrem obrir aquesta porta”. Aquesta escola, encara al carrer Mallorca amb

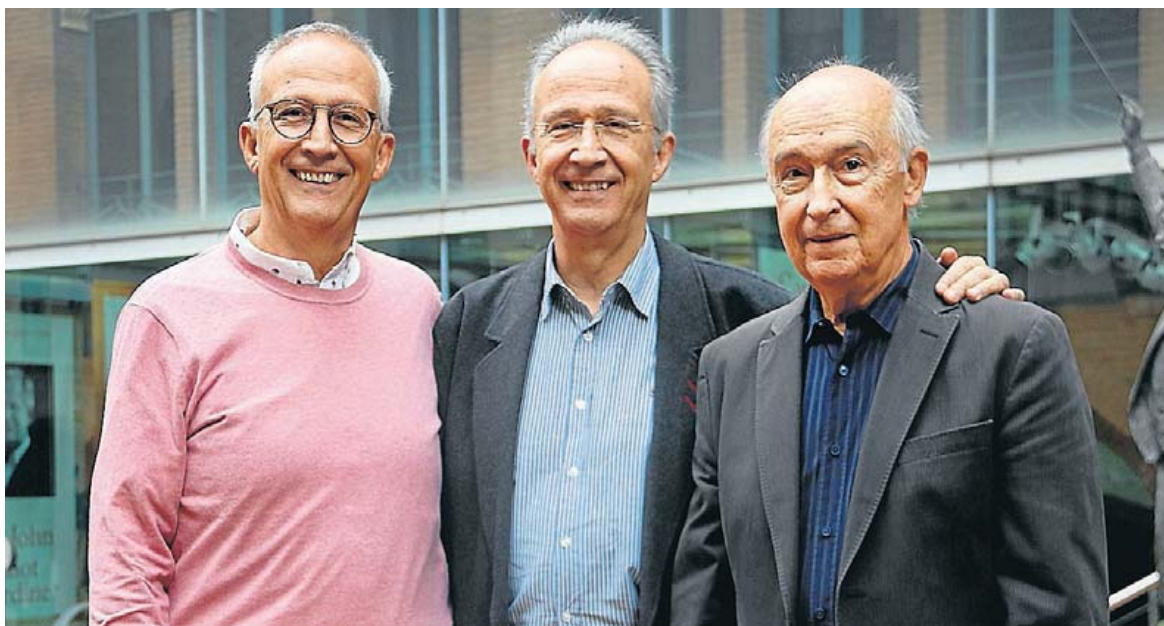
Bailèn, va ser de les primeres a rebre alumnes de fora, alguns dels quals s'han quedat a la ciutat contribuint a elevar el nivell musical del país.

“Quan aquest octubre hi vàrem anar per començar a assajar, va ser com viure un viatge en el temps. En tocar la primera variació del moviment lent del Beethoven, en Lluís i jo ens vàrem mirar i va ser difícil controlar l'emoció. Ens sentim una mica Rolling Stones”, diu Gerard.

El trio, que va fer gires fins i tot per Moscou i Leningrad –encara existia l'URSS i ells hi anaven a tocar Xostakóvitx– va arribar a enregistrar quatre discos amb Harmonia Mundi: el primer, recordem, amb Xostakóvitx i Ravel; el segon, amb el triple concert de Beethoven i l'English Chamber dirigida per Edmond Colomer; el tercer, Mendelssohn, i el quart, Dvorák. ●

MÚSICA

Els germans Lluís i Gerard Claret i Albert Attenelle ahir a l'exterior del Palau de la Música. ACN

El Trio de Barcelona torna per celebrar 50 anys de professió

Els germans Claret i Albert Attenelle actuaran al Petit Palau

**NÚRIA JUANICO
BARCELONA**

“Ens sentim una mica com els Rolling Stones, salvant totes les distàncies”, assegura entre rialles el músic Gerard Claret. Al seu costat, el seu germà Lluís Claret i Albert Attenelle comparteixen la sensació. Tots tres pujaran junts a l'escenari després de 24 anys, en un retorn especial per celebrar els 50 anys de professió dels germans Claret, que van començar com a membres de l'Orquestra Ciutat de Barcelona. “Quan ens vam adonar que fèiem 50 anys de carrera vam tenir un ensurt –explica Gerard Claret–. I vam creure que la millor manera de celebrar-ho era amb música”. Per això el violinista, el violoncel·lista i el pianista s'han tornat a reunir i han muntat una petita gira de concerts que arrencarà divendres al Teatre Auditori de Vic.

“Quan vam començar a assajar va ser com un viatge en el temps. Hem recuperat velles sensacions”, afirma Gerard Claret, i el seu germà afegeix: “El pòsit és el d'abans, però hi hem afegit tot el que hem viscut. No

és el mateix Trio de Barcelona que fa 24 anys. Tampoc pretenem que ho sigui”. El grup passarà per Sant Cugat, Sant Llorenç de Morunys i el Petit Palau del Palau de la Música, on va fer l'últim concert el 1994 i on aquest any actuarà el 22 de novembre. La gira s'acabarà a l'església de Canillo d'Andorra dos dies després. Per a aquesta tornada excepcional, la formació ha escollit el trio núm. 7, en si bemoll major, op. 97, de Beethoven, i el trio núm. 1, en re menor, op. 49, de Mendelssohn. “Són dues obres que suposen un repte musical i artístic”, afirma Gerard Claret. Fundat el 1981, el Trio de Barcelona va ser una de les formacions puntals de la música de cambra a Catalunya, a Espanya i a l'estranger d'aquella època. La formació va publicar quatre discos i va actuar en nombrosos països.

La transformació musical del país

El retrobament també ha servit als músics per mirar enrere. “Ara ens adonem que el panorama musical del país ha canviat moltíssim –assegura Gerard Claret–. Ara hi ha molts més músics, i els joves intèrprets te-

nen una formació i una qualitat espectaculars. Aquesta transformació és un orgull per al país, ara estem al nivell d'altres llocs d'Europa”. El violinista esmenta com a motors d'aquesta transformació les escoles de música, els conservatoris i l'Es-muc, i recorda que ells també van assumir feines pedagògiques a l'Escola de Música de Barcelona, on van tenir d'alumnes Ignasi Terraza i Toni Comín.

Si bé els tres músics expliquen que estan “molt il·lusionats” amb aquesta tornada puntual als escenaris, la celebració hauria sigut per a ells més rodona si haguessin pogut actuar amb l'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya (OBC). “No ha pogut ser per qüestions de programació”, lamenta Gerard Claret. El Trio de Barcelona va abandonar els escenaris arran de les dificultats per compaginar les agendes respectives. “No podíem mantenir el mateix ritme de treball i ens va semblar que era millor deixar-ho”, recorda Lluís Claret. I Gerard Claret afegeix: “Però no vam acabar amb la sensació que ens quedés alguna cosa per fer”. ■

JOSEP MOLINA

►► El pianista britànic Paul Lewis, en una imatge recent.

Vindicació del piano de Haydn

CRÒNICA Paul Lewis va oferir un concert excel·lent al Palau de la Música

MANEL CEREJO
BARCELONA

Un Palau de la Música a mig gas, però amb entusiasme, va rebre dijous el pianista britànic Paul Lewis –va substituir Murray Perahia, anunciat prèviament i que es va veure obligat a cancel·lar per problemes de salut–, un as del teclat que va oferir un concert d'excel·lent factura recreant-se sobretot en dues sonates de Joseph Haydn, un autor que no només va ajudar a construir l'univers de la simfonia i del quartet de corda –àmpliament i justament reconegut en aquestes matèries–, sinó també el de la lírica i el de les sonates per a piano, de les quals en va compondre 62.

Lewis ho reivindica i defensa amb dents i ungles per a satisfacció dels fans de Haydn; el compositor austríac, sense arribar a ser mai un virtuós del teclat –sí que ho va ser del violí– va deixar un meravellós llegat en el terreny pianístic, amb obres carregades d'originalitat, profunditat i sentit de l'humor, però també amb una variada i exigent arquitectura compositiva, que es tradueix en una demandant complexitat tècnica per a l'interpret.

VISIÓ PARTICULAR // Tot això Lewis ho sap molt bé, tal com ho va demostrar en aquesta tornada al Palau, on el pianista anglès va fer gala d'aquests arguments i molt més, impregnant de caràcter i personalitat tant la *Sonata en do menor, Hob. XVI: 20* com la *Sonata en mi bemoll major, Hob. XVI: 52*. En la primera va mostrar un gran lirisme en el *moderato*, així com una sentida

introspecció en la seva versió del *finale*, que va contrastar adequadament i va projectar una visió particular d'una escriptura que domina i entén com pocs representants del teclat del circuit internacional. La segona peça de Haydn, amb la qual va tancar el concert, va ser executada amb precisió i pulcritud; en un discurs molt més dens, Lewis va accentuar un mar de cromatismes, submergint-se en tot el drama i la força que, sobretot, va desprendre del *finale*.

Abans, i amb el mateix nivell impecable, s'havia entregat a dos compositors que van beure de Haydn. De Lud-

L'as britànic del teclat va impregnar de personalitat i caràcter sonates del compositor austríac

wig van Beethoven, que durant dos anys va estudiar amb el compositor clàssic, se'n van interpretar unes de personalíssimes *Set Bagatelles, Op. 33*, corresponents a la seva primera etapa creativa i molt lligades al classicisme; van ser desgranades amb destresa, accentuant el seu virtuosisme. La vetllada va començar amb les *Set Fantasies, Op. 116* de Johannes Brahms –un autor que tant va admirar Haydn i Beethoven–, petites joies de gran dificultat tècnica que cristal·litzaven mil atmosferes que Lewis va saber dibuixar amb cura unes i amb el temperament que requerien d'altres. ■

CRÍTICA DE CLÀSSICA

Correcte,
formal

Paul Lewis

Lloc i data: Palau 100 Piano
Palau de la Música (8/XI/18)

JORGE DE PERSIA

Recital del reconegut pianista britànic Paul Lewis, que ens visita amb freqüència. Aquest cop ha vingut en substitució del seu col·lega Murray Perahia, que va cancel·lar l'actuació. Va proposar un programa interessant des del punt de vista de vectors que alimenten la història, amb Haydn com a referència i la seqüència Beethoven-Brahms, per bé que sense obres d'una gran envergadura, tret de les dues sonates de Haydn en do menor i en mi bemoll major. Va obrir el programa amb les *Set fantasies op. 116* de Brahms, de l'última etapa de la vida del compositor, unes obres que destil·len síntesi en molts dels passatges inconfusibles del gran mestre, dins una producció en què Haydn és referència emblemàtica, com també –en aquest cas com a preocupació– ho va ser Beethoven. La segona part va començar amb *Sis bagatelles op. 33* d'aquest, en una època d'influència del gran mestre Haydn.

Com a proposta, insisteixo, és interessant, però com a resolució crec que és necessari assenyalar que són estils pianístics completament diferents, que en tot cas en Haydn i Beethoven mostren l'època del desenvolupament del fortepiano, mentre que Brahms ja disposava d'un instrument més pròxim a l'actual, per bé que més càlid en sonoritat. Així, les densitats brahmsianes no van quedar tan evidents en una versió que –com en les interpretacions de Lewis de la resta del programa– va ser molt correcta, per bé que superficial en caràcter. Probablement per la substitució que comentem o per una altra raó, en tot el concert el pianista va fer servir una partitura de cada obra que seguia a través d'un iPad poc visible per a la majoria de la sala. El que va quedar clar, però, és que Paul Lewis, que els últims anys havia donat mostres d'excel·lents versions de Schubert –que, com sabem, és una pedra de toc en el repertori–, en aquests casos es va mostrar en una línia de superfície. Només la brillantor del Finale de la *Sonata en mi bemoll major* que va tancar el programa, obra amb esclats de profunditat en l'Adagio, ens va deixar veure un intèrpret compromès i ficat en el caràcter. Les *Bagatelles* de Beethoven, que necessiten una facilitat i un perfil juganer, van tenir una versió amb contrastos variats, tot i que aquí la influència de Haydn és més literal que no pas conceptual pel que fa a la forma.

Un recital, doncs, que va deixar el públic amb un somriure, que va agradar, però que es va quedar en la formalitat –un risc d'aquestes substitucions–, sense aportar gran cosa.●

Dyango, al Palau de la Música el 20 de desembre

| BARCELONA | Josep Gómez Romero *Dyango*, de 78 anys, actuarà el 20 de desembre al Palau de la Música de Barcelona, en el marc del 50 aniversari de les seues gires internacionals. Avui és previst que rebi un Grammy Llatí a Las Vegas.

BARCELONEJANT

OLGA
Merino

La nit de les roselles vermelles

MAITE CRUZ

► Els ambaixadors d'Alemanya i França, Wolfgang Dold (dreta) i Yves Saint-Geours, durant l'acte celebrat aquest diumenge al Palau.

El fang, el gas clorhídric, les càrregues amb baioneta calada, les nits il·luminades pel foc abrusador dels obusos... El món ja no va tornar a ser el mateix després de la primera guerra mundial, una apocalipsi industrialitzada que va implicar el final de la innocència per sempre més. «Never such innocence again», va escriure el poeta **Philip Larkin** molts anys després. Per fortuna, els camps de batalla quedaven ben lluny d'aquí, però Barcelona va viure tan intensament la conflagració des de la rereguarda que potser per això va voler tancar, diumenge a la nit, les celebracions pel centenari de l'armistici amb un concert simbòlic i emotiu al Palau de la Música.

Organitzat pels seus respectius consolats, van assistir a l'esdeveniment els ambaixadors d'Alemanya i França, **Wolfgang Dold** i **Yves Saint-Geours**, amb el bellíssim recinte modernista atapeït fins al galliner i algunes cares conegudes com la delegada del Govern, **Teresa Cunillera**; l'exregidor **Xavier Trias**, i el conseller i alcaldable **Ernest Maragall**. També molts empresaris.

Va ser un espectacle d'una hora i mitja en què alumnes destacats del Conservatori del Liceu van interpretar peces seleccionades que es van compondre durant el període 1914-1918 i els autors de les

quals es van veure afectats d'alguna manera per l'esclat de la gran guerra. **Claude Debussy**, **Richard Strauss**, **Gustav Mahler**, **Maurice Ravel** i, per descomptat, **Enric Granados**: el compositor de la *suite* i òpera *Goyescas* travessava el canal de la Mànega a bord del vapor *Sussex* quan un submarí alemany el va torpedinar al confondre'l amb un vaixell minador.

Retard en el pont aeri

L'acte va començar tard per culpa d'un retard en el pont aeri, però ho va fer bé, amb un parlament molt europeista, un mà a mà entre els dos ambaixadors en què se'ls va notar la complicitat. Els diplomàtics es van intercanviar els papers, i mentre el francès va citar un autor alemany (**Erich Maria Remarque**, *Sin novedad en el frente*), el seu homòleg li va correspondre el gest introduint en el seu discurs un fragment d'*El foc*, d'**Henri Barbusse**.

Especialment emotiva va ser la lectura d'unes línies de la carta d'un soldat francès a la seva mare des del front que mai va arribar al seu destí, censurada per l'Exèrcit perquè no s'escampés la desmoralització: «Dia i nit és un diluvi de ferro i acer que s'abat damunt nostre. Ens llancem a terra com bèsties acorralades. ¿Com és que no he mort ja cent vegades? Vull sortir d'aquí, vull viure».

Barcelona va tancar la celebració de l'armistici amb un concert al Palau de la Música

Van presidir l'acte els ambaixadors de França i Alemanya amb un discurs europeista

La ciutat va viure una fase d'esplendor en la guerra gràcies a una neutralitat rendible

Mentre el fang i la metralla cobrien les trinxeres del Somme, aquí es vivia el conflicte d'una manera molt diferent, i fins i tot es podria dir que la ciutat va viure un moment d'esplendor (per a uns quants, és clar). Diguem que va ser una neutralitat molt rendible. Aprofitada l'aturada forçosa dels tallers europeus, el tèxtil va guanyar fortunes elaborant mantes i uniformes, mentre nombroses indústries civils es van reconvertir al material bèl·lic, com la de **Josep Albert Barret Moner**, que va

morir abatut a trets el 8 de gener de 1918 –18 trets, entre els carrers d'Urgell i Còrsega– perquè la seva fàbrica estava produint espoletes d'artilleria per a l'Exèrcit francès. Es va culpar els sindicalistes, però van ser els serveis secrets alemanys els qui van moure els fils.

En realitat, Barcelona s'havia convertit en un niu d'espies pel port i la seva proximitat amb la frontera. Diuen que l'espionatge alemany va aconseguir col·locar una dona en cada un dels principals hotels de la ciutat que s'encarregava de vigilar, sense aixecar sospites, les entrades i sortides de viatgers que semblaven importants. Aquells dies van ser una bul·licia de vedets al **Mata Hari**, submarins que atracaven a Badalona, disputes entre aliadòfils i germanòfils, timbes de cartes i nits de gresca al mític Edén Concert, que ara és un pàrquing. Un escenari de pel·lícula.

El concert va acabar amb l'*Himne europeu* de la *Novena simfonia* de **Beethoven**, una oportuna advertència contra els cants de sirena del nacionalisme. Com va subratllar l'ambaixador alemany, som hereus de generacions d'europeus que no van tenir la immensa fortuna de viure un període tan prolongat de pau. No hauríem d'oblidar que les roselles vermelles que van tornar a florir sobre el fang dels camps de Flan-des ho van fer sobre els morts. ■

CIRCULA SIN RESTRICCIONES POR LA CIUDAD

700€ de regalo en carburante Repsol AutoGas**

SOLICITA TU OFERTA

* Oferta válida hasta el 30/11/2018

Desde
10.500€

Financiando*

Notícies

El Trio de Barcelona es retrobarà més de vint anys després al Palau de la Música

12/11/2018 - 15.00 Actualitzat 12/11/2018 - 15.01

Els germans Claret i Albert Attenelle (El Trio de Barcelona) a l'escala exterior del Palau de la Música. Dilluns 12 de novembre (HORIZONTAL)

ACN Barcelona.-El Trio de Barcelona que van formar Gerard Claret (violí), Lluís Claret (violoncel) i Albert Attenelle (piano), torna a la temporada del Palau de la Música després de més de vint anys de la seva darrera actuació junts. Serà en el marc d'una "petita" gira de celebració dels cinquanta anys de carrera artística dels germans Claret, encara en actiu més enllà del desaparegut conjunt. El concert serà el 22 de novembre al Petit Palau i hi interpretaran el Trio núm. 7, en Si b major, op.97 de Beethoven, i el Trio núm. 1, en Re menor, op.49, de Mendelssohn. El mateix repertori que oferiran als altres quatre concerts de la gira per Catalunya, que arrenca aquest divendres al Teatre auditori de Vic i finalitzarà el 24 de novembre a l'església de Canillo, a Andorra.

Per celebrar els seus 50 anys de carrera musical, els germans Gerard i Lluís Claret han escollit tornar a reunir el Trio de Barcelona, juntament amb Albert Attenelle, i recordar així els 14 anys durant els quals van dur la música de cambra arreu. És un retorn puntual, expliquen, en forma d'una petita gira de cinc concerts. Entre el 16 i el 24 de novembre el trio actuarà al Teatre Auditori de Vic, a l'hotel Monegal de Sant Llorenç de Morunys, al Palau de la Música, al Teatre Auditori de Sant Cugat i finalment a l'església de Canillo (Andorra). El concert que oferiran el 22 de novembre al Petit Palau és molt especial pel conjunt, perquè és l'escenari on es van acomiadar com a trio fa 24 anys i "la casa de la música per excel·lència", en opinió de Gerard Claret. La formació, es va fundar el 1981 i va perdurar fins el 1994 i en aquells anys va deixar empremta en la música de cambra catalana, estatal i de l'estranger. Entre els anys vuitanta i noranta va marcar la música de cambra del nostre país i també de l'estranger en nombrosos concerts i amb una discografia important. "Xoc emocional"El retrobament del grup, que va començar a assajar per la gira a l'octubre, ha significat un "xoc emocional" pels seus components. Gerard Claret ha parlat aquest dilluns d'aquest impacte "molt fort" que ha suposat "recuperar les sensacions" viscudes fa més de dues dècades. "És un viatge en el temps de 24

SEGUENT >

formació estable en un temps en què no proliferaven els petits conjunts de cambra. "El panorama ha canviat moltíssim perquè llavors no hi havia res", valora Claret. Tots tres han posat en valor la quantitat de formacions i joves intèrprets que "tenim" avui en dia, una realitat de la qual se'n senten si més no inspiradors. Feliços amb aquest retorn puntual, al trio només li reca no haver pogut lligar una col·laboració amb l'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya (OBC) per fer rodona la celebració. Claret ha explicat que així com van tenir clar que volien tocar al Palau, també haurien volgut ser presents a la casa de l'OBC, actualment L'Auditori de Barcelona, però en aquells anys i sota el nom d'Orquestra de Barcelona era el Palau de la Música. El músic ha explicat que no ha estat "possible resoldre-ho", ha lamentat sense voler entrar en detalls.

EL MÉS VIST

1

Jutgen una dona per haver amagat la filla al maleter del cotxe fins als 2 anys

DIRIGISME
DELS PARTITSLLISTES
OBERTES

• • • primàriescatalunya.cat

Barcelona País Valencià Apps Botiga In English Avís Legal Ajuda Contacte VW Paper Xarxa VW Inici sessió Subscriu-te

M'agrada 174 mil

Fes-te subscriptor
de VilaWeb!

País Opinió Món Societat Cultura Economia Ciència Blocs Locals Publicacions ACN

Agricultura Comunicació Cultura Economia Política Societat

L'exposició 'Produir, produir,
produï(t)' inaugura el festival
de videoart Loop BarcelonaRoger Mas serà nomenat fill
predilecte de SolsonaAMPLIACIÓ: Rigola busca el xoc
emocional amb el públic en el
muntatge 'Macho Man' sobre
la violència masclista

ACN > CULTURA

El Trio de Barcelona es retrobarà més de vint anys després al Palau de la Música

Els germans Claret celebren 50 anys de carrera artística amb una petita gira de concerts

Aquest text és un servei de l'agència ACN. VilaWeb no ha intervingut ni en la selecció, ni en la redacció, ni en el contingut de la notícia.

12.11.2018 14:18

Sense anuncis Favorit

ACN Barcelona.-El Trio de Barcelona que van formar Gerard Claret (violí), Lluís Claret (violoncel) i Albert Attenelle (piano), torna a la temporada del Palau de la Música després de més de vint anys de la seva darrera actuació junts. Serà en el marc d'una "petita" gira de celebració dels cinquanta anys de carrera artística dels germans Claret, encara en actiu més enllà del desaparegut conjunt. El concert serà el 22 de novembre al Petit Palau i hi interpretaran el Trio núm. 7, en Si b major, op.97 de Beethoven, i el Trio núm. 1, en Re menor, op.49, de Mendelssohn. El mateix repertori que oferiran als altres quatre concerts de la gira per Catalunya, que arrenca aquest divendres al Teatre auditori de Vic i finalitzarà el 24 de novembre a l'església de Canillo, a Andorra.

Per celebrar els seus 50 anys de carrera musical, els germans Gerard i Lluís Claret han escollit tornar a reunir el Trio de Barcelona, juntament amb Albert Attenelle, i recordar així els 14 anys durant els quals van dur la música de cambra arreu. És un retorn puntual, expliquen, en forma d'una petita gira de cinc concerts. Entre el 16 i el 24 de novembre el trio actuarà al Teatre Auditori de Vic, a l'hotel Monegal de Sant Llorenç de Morunys, al Palau de la Música, al Teatre Auditori de Sant Cugat i finalment a l'església de Canillo (Andorra). El concert que oferiran el 22 de novembre al Petit Palau és molt especial pel conjunt, perquè és l'escenari on es van acomiadar com a trio fa 24 anys i "la casa de la música per excel·lència", en opinió de Gerard Claret. La formació, es va fundar el 1981 i va perdurar fins el 1994 i en aquells anys va deixar empremta en la música de cambra catalana, estatal i de l'estranger. Entre els anys vuitanta i noranta va marcar la música de cambra del nostre país i també de l'estranger en nombrosos concerts i amb una discografia important. "Xoc emocional" El retrobament del grup, que va començar a assajar per la gira a

SUSPENSIO

IMPLEMENTACIO

• • • primàries catalunya

ÚLTIMES NOTÍCIES

09:13 Puigdemont: 'Només seria candidat a les europees si fos número dos de Junqueras'

09:05 Maragall presentarà dimarts vinent la renúncia com a conseller d'Afers Estrangers

08:39 Les portades del dimarts 13 de novembre de 2018

07:27 Dos detinguts en l'operatiu antidroga contra dos narcopisos a l'Eixample

05:10 #Mètode100 De la imaginació a la ciència

l'octubre, ha significat un "xoc emocional" pels seus components. Gerard Claret ha parlat aquest dilluns d'aquest impacte "molt fort" que ha suposat "recuperar les sensacions" viscudes fa més de dues dècades. "És un viatge en el temps de 24 anys, ens sentim una mica Rolling Stones però és molt bonic", ha expressat. El trio ha rememorat avui els anys en què van existir com a formació estable en un temps en què no proliferaven els petits conjunts de cambra. "El panorama ha canviat moltíssim perquè llavors no hi havia res", valora Claret. Tots tres han posat en valor la quantitat de formacions i joves intèrprets que "tenim" avui en dia, una realitat de la qual se'n senten si més no inspiradors. Feliços amb aquest retorn puntual, al trio només li reca no haver pogut lligar una col·laboració amb l'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya (OBC) per fer rodona la celebració. Claret ha explicat que així com van tenir clar que volien tocar al Palau, també haurien volgut ser presents a la casa de l'OBC, actualment L'Auditori de Barcelona, però en aquells anys i sota el nom d'Orquestra de Barcelona era el Palau de la Música. El músic ha explicat que no ha estat "possible resoldre-ho", ha lamentat sense voler entrar en detalls.

Butlletí de notícies de VilaWeb

Rep les notícies de VilaWeb cada matí al teu correu

[Subscriure-m'hi](#)**Vull la teva col·laboració**

Tenim un compromís amb tu. Entenem el periodisme com un combat diari. I necessitem del teu suport.

Per a tu fer-te subscriptor és un esforç petit, però per a nosaltres el teu suport ho és tot.

Ajuda VilaWeb.

Vicent Partal

Director de VilaWeb

[Vull subscriure-m'hi](#)**05:00** Batut de ciència**01:50** La fiscalia demana sis anys de presó per a l'ex-president de Bancaixa i de la Generalitat José Luís Olivas**01:50** Andorra s'emmiralla en l'administració digital d'Estònia**01:23** Sebastià Bennasar: 'Hem de pensar si, quan arribi la independència, volem un país amb escriptors o sense'

Triunfe con las mujeres. Ninguna mujer se resistirá después de esto, sencillamente utiliza

[bynewman.com](#)[VISITAR SITIO](#)**Continguts Patrocinats**

Aquesta curiosa assegurança de llar està revolucionant el mercat. Des de 55 € / any!

PALAU DE LA MÚSICA

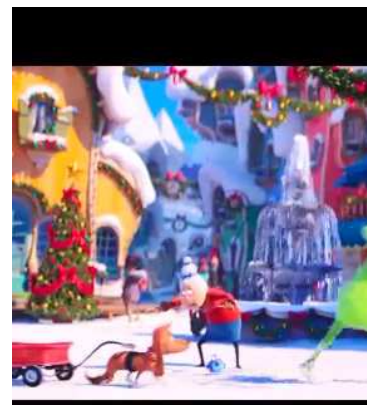
El Trio de Barcelona es retrobarà més de vint anys després al Palau de la Música

La Llança

Foto: **ACN**

Barcelona. Dimarts, 13 de novembre de 2018

2 minuts

El **Trio de Barcelona** que van formar **Gerard Claret** (violí), **Lluís Claret** (violoncel) i **Albert Attenelle** (piano), torna a la temporada del **Palau de la Música** després de més de vint anys de la seva darrera actuació junts. Serà en el marc d'una "petita" gira de celebració dels cinquanta anys de carrera artística dels germans Claret, encara en actiu més enllà del desaparegut conjunt. El concert serà el 22 de novembre al Petit Palau i hi interpretaran el Trio núm. 7, en Si b major, op.97 de Beethoven, i el Trio núm. 1, en Re menor, op.49, de Mendelssohn. El mateix repertori que oferiran als altres quatre concerts de la gira per Catalunya, que arrenca aquest divendres al Teatre auditori de Vic i finalitzarà el 24 de novembre a l'església de Canillo, a Andorra.

Per celebrar els seus 50 anys de carrera musical, els germans Gerard i Lluís Claret han escollit tornar a reunir el Trio de Barcelona, juntament amb Albert Attenelle, i recordar així els 14 anys durant els quals van dur la música de cambra arreu. És un retorn puntual, expliquen, en forma d'una petita gira de cinc concerts.

Entre el 16 i el 24 de novembre el trio actuarà al Teatre Auditori de Vic, a l'hotel Monegal de Sant Llorenç de Morunys, al Palau de la Música, al Teatre Auditori de Sant Cugat i finalment a l'església de Canillo (Andorra). El concert que oferiran el 22 de novembre al Petit Palau és molt especial pel conjunt, perquè és l'escenari on es van acomiadar com a trio fa 24 anys i "la casa de la música per excel·lència", en opinió de Gerard Claret.

La formació, es va fundar el 1981 i va perdurar fins el 1994 i en aquells anys va deixar empremta en la música de cambra catalana, estatal i de l'estranger. Entre els anys vuitanta i noranta va marcar la música de cambra del nostre país i també de l'estranger en nombrosos concerts i amb una discografia important.

"Xoc emocional"

El retrobament del grup, que va començar a assajar per la gira a l'octubre, ha significat un "xoc emocional" pels seus components. Gerard Claret ha parlat aquest dilluns d'aquest impacte "molt fort" que ha suposat "recuperar les sensacions" viscudes fa més de dues dècades. "És un viatge en el temps de 24 anys, ens sentim una mica Rolling Stones però és molt bonic", ha expressat.

El trio ha recordat avui els anys en què van existir com a formació estable en un temps en què no proliferaven els petits conjunts de cambra. "El panorama ha canviat moltíssim perquè llavors no hi havia res", valora Claret. Tots tres han posat en valor la quantitat de formacions i joves intèrprets que "tenim" avui en dia, una realitat de la qual se'n senten si més no inspiradors.

Feliços amb aquest retorn puntual, al trio només li reca no haver pogut lligar una col·laboració amb l'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya (OBC) per fer rodona la celebració. Claret ha explicat que així com van tenir clar que volien tocar al Palau, també haurien volgut ser presents a la casa de l'OBC, actualment L'Auditori de Barcelona, però en aquells anys i sota el nom d'Orquestra de Barcelona era el Palau de la Música. El músic ha explicat que no ha estat "possible resoldre-ho", ha lamentat sense voler entrar en detalls.

QUAN EL TEU MILLOR AMIC S'APUNTA A ESCENA25.CAT

(<https://www.escena25.cat/>).

13.11.2018

PRESS-MUSIC.COM
([HTTP://WWW.PRESS-MUSIC.COM/](http://www.press-music.com/))

INICIO ([HTTP://WWW.PRESS-MUSIC.COM/](http://www.press-music.com/))

PRESS-MUSIC ([HTTP://WWW.PRESS-MUSIC.COM/PRESS-MUSIC/](http://www.press-music.com/press-music/))

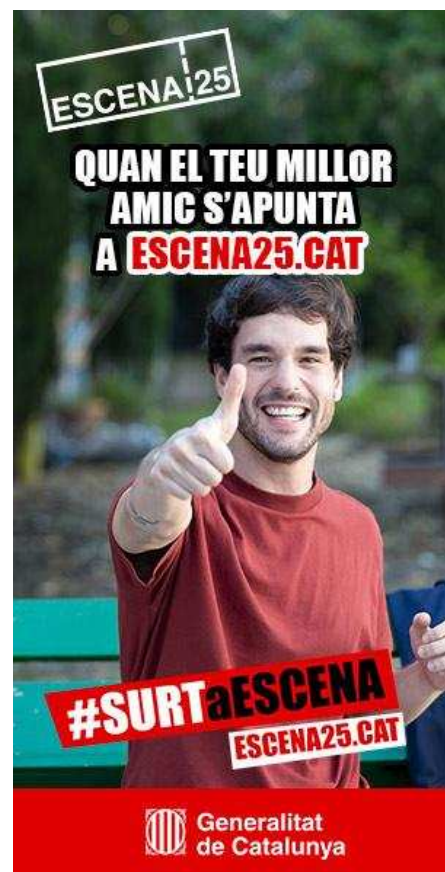
CONTACTO ([HTTP://WWW.PRESS-MUSIC.COM/CONTACTO/](http://www.press-music.com/contacto/))

PUBLICIDAD ([HTTP://WWW.PRESS-MUSIC.COM/PUBLICIDAD/](http://www.press-music.com/publicidad/))

PRESS-SOUND ([HTTP://WWW.PRESS-MUSIC.COM/PRESS-SOUND/](http://www.press-music.com/press-sound/))

POSTED ON 11.11.2018 ([HTTP://WWW.PRESS-MUSIC.COM/EN-LA-HERENCIA-DE-HAYDN/](http://www.press-music.com/en-la-herencia-de-haydn/)), BY PRESS-MUSIC ([HTTP://WWW.PRESS-MUSIC.COM/AUTHOR/PRESSMUSIC/](http://www.press-music.com/author/pressmusic/)).

En la herencia de Haydn

(<https://www.escena25.cat/>)

By XAVIER RICARTE NOV. 8, 2018

“He querido explorar detalladamente las *Sonatas para piano de Haydn* durante un tiempo. Es lamentable que sus obras no se toquen con la frecuencia que se merecen, ya que contienen algunas de las obras mas sorprendentemente originales e irresistiblemente absurdas de todo el repertorio pianístico. Su escandalosa capacidad para sorprender, sobresaltar y divertir al oyente aún se percibe, muy fresca, en una época com la actual, en que los extremismos crecientes se ha convertido en norma”.

Esta es la meditada presentación que nos deja el pianista Paul Lewis sobre las *Sonatas de J.Haydn*. Unas palabras que necesitan tiempo, cabeza y experiencia para poder reflexionar.

Las *Fantasien op 116* de *Johannes Brahms* iniciaban el recital, en el Palau de la Música Catalana, este pasado 8 de Noviembre de 2018. Entrada con textura densa, en el *Capriccio en Re menor*, con un Brahms maduro sujeto a una insistente introspección y entusiasmo grandioso.

Un aire mas apaciguado en el *Intermezzo en La menor*, un *Andante* pausado y reflexivo.

Otro *Capriccio*, a paso mas inquieto junto a cromatismos y modulaciones arriesgadas e imponentes. Un pequeño juego entre modos mayor, menor y mayor se filtraba continuamente, con una apariencia muy familiar.

Un Brahms retenido en un pequeño espacio el cual la manipulación de las armonías y la disposición de voces se alimentaban. Para cerrar, el *Capriccio en Re menor*, con pulso bullicioso e intranquilo que finalizaba con grandeza la primera obra.

Una obra sometida a una continua bipolaridad entre estados de ánimo y sensaciones dentro del compositor alemán, ratificación y rechazo muy presentes.

Pareja a esta obra llena de conmoción y de lirismo retraído, Lewis interpretó la *Sonata en Do menor, Hob.XVI:20* de *Haydn*. Obra compuesta en 1771, en pleno auge del movimiento *Sturm und Drang* (Tormenta y Pasión). En ella se encuentra tensión armónica e intensidad emocional que relacionan, en cierta manera, las dos obras.

Categorías

Cronica

(<http://www.press-music.com/Sonido/opinion/>)

Editorial

(<http://www.press-music.com/Sonido/editorial/>)

Entrevistas

(<http://www.press-music.com/Sonido/entrevistas/>)

Festivales

(<http://www.press-music.com/Sonido/festivales/>)

Grabaciones

(<http://www.press-music.com/Sonido/grabaciones/>)

News (<http://www.press-music.com/Sonido/news/>)

Sound

(<http://www.press-music.com/Sonido/sonido/>)

Últimos Posts

La práctica de la música antigua en Cataluña (II)
(<http://www.press-music.com/practica-musica-antigua-cataluna-ii/>)

Moderato en tono menor modelando un ambiente serio y que se dramatizaba a lo largo del movimiento. *Andante con moto* plácido y con un fraseo largo jugando con diferentes caminos que la armonía proponía. Y cambio en el *Finale Allegro* donde el dramatismo del primer movimiento se acentuaba con mas carácter y virtuosismo.

De la misma manera que Lewis aparejaba Brahms con Haydn, en esta segunda era el caso de Beethoven con su maestro.

Las *Siete Bagatelas op 33 de Beethoven* reemprendían el concierto. Piezas variadas entre ellas, donde se veían rasgos de un Beethoven creciente. Intensidad y fantasía que iban influenciadas por la obra de Haydn.

Y para finalizar el recital del pianista, la *Sonata en Mi bemol mayor, Hob.XVI:52 de Haydn*.

Fuerza, virtuosismo y un grosor de pieza sinfónica que se combinaba con una elaboración exquisita de las armonías y los rasgos cromáticos, que mas adelante utilizarían compositores como Beethoven o Schubert.

Un precioso *Adagio* con un constante ritmo que creaba la base expresiva del movimiento. *Presto* vivo y rebotado de cambios armónicos, acentos y contratiempos que formaban la raíz de un movimiento muy intenso y de gran referencia para las próximas generaciones.

Una experiencia interesante y particular, de consciencia ante la evolución de la música occidental. Un programa curioso dónde se pudo comprender la importancia que dejó Haydn en las adyacentes músicas, una herencia sólida y trascendental.

Más información:

www.palaumusica.cat/ca (<http://www.palaumusica.cat/ca>).

www.escena25.cat (<http://www.escena25.cat>).

Twittear

Recomendar

Compartir

33 personas recomiendan esto. Sé el primero de tus amigos

CRONICA ([HTTP://WWW.PRESS-MUSIC.COM/SONIDO/OPINION/](http://www.press-music.com/sonido/opinion/))

En la herencia de Haydn
(<http://www.press-music.com/en-la-herencia-de-haydn/>)

Trio Pedrell: Arrels
(<http://www.press-music.com/trio-pedrell-arrels/>)

L'OSV aborda "Una galàxia de músiques"
(<http://www.press-music.com/losv-aborda-una-galaxia-de-musiques/>)

The Sun-Infused Symphony Shines Brightly
(<http://www.press-music.com/sun-infused-symphony-shines-brightly/>)

El laúd árabe desembarca en el Liceu con gran éxito (<http://www.press-music.com/laud-arabe-liceu-exito/>)

Lewis arriba al Palau amb Haydn, Brahms i Beethoven
(<http://www.press-music.com/lewis-palau-haydn-brahms-beethoven/>)

Trio Pedrell en el Auditori
(<http://www.press-music.com/trio-pedrell-en-el-auditori/>)